

கர்நாடக இசையினைக் கற்றுக்கொள்வோருக்கு
இசைக்குறியீட்டின் முக்கியத்துவம் - ஓர் ஆய்வு

செல்வி. சியாமளாங்கி கருணாகரன்

இசைத்துறை

சுவாமி விபுலானந்தா அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம்
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

முன்னுரை

கர்நாடக சங்கீதமானது ஒரு தெய்வீகக் கலையாகும். இது நுண்கலைகளுள் ஒரு கலையாகக் காணப்படுகின்றது. உலகில் உள்ள அனைவரும் இந்த இசையினை விரும்பிக் கேட்பதனால் இதை உலகின் பொதுமொழி என்று கூறலாம். இத்தகையதான கர்நாடக இசையினை சிலர் ஆர்வத்தினாலும் சிலர் அதனைக் கற்று அதில் நன்கு பாண்டித்தியம் அடைய வேண்டும் என்ற குறிக்கோளினாலும் கற்றுக்கொள்கின்றனர். எனவே ஒரு மாணவன் கர்நாடக இசையினைக் கற்று அதில் பட்டங்களைப் பெற்று சிறந்த நிலையினை அடைவதற்காக கற்கை நெறியினை மேற்கொள்ளும் பொழுது அவருக்கு கர்நாடக இசை உருப்படிகளை ஸ்வரதாளக் குறியீட்டுடன் எழுதப்பட்ட இசை உருப்படியினை பார்த்தும் அதனை அதில் உள்ளதைப் போன்று பாடவோ, இசைக்கருவியில் வாசிக்கவோ தெரிந்திருப்பது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். எனவே இந்த ஆய்வில் கர்நாடக இசையினைப் பற்றியும், இசை உருப்படிகள், இசைக்குறியீடு என்றால் என்ன? அதன் மூலம் கிடைக்கப்பெறும் பயன்கள், இசைக்குறியீடு எழுதும் முறை, அதில் கையாளப்படும் நுட்பங்கள் போன்ற பல விதமான குறிப்புகளைப் பற்றி இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

கர்நாடக இசை

கர்நாடகம் என்றால் பாரம்பரியமான, சுத்தமான, சம்பிரதாயமான என்று பல கருத்துக்களை உடைய ஓர் வார்த்தை ஆகும். எனவே கர்நாடக இசை என்பது பாரம்பரியமான ஓர் இசையாகும். மற்றைய இசைகளை விட கர்நாடக இசையில் மட்டுமே ஏராளமான இராகங்களும், தாளங்களும், இசை உருப்படிங்களும் பெருகி உள்ளன. கர்நாடக இசையினைக் கற்றுக் கொள்வதன் மூலமாக உலகில் உள்ள அனைத்து இசை முறைகளையும் இலகுவில் புரிந்து கொள்ளும் அளவில் அதன் அடிப்படை அமைப்புகளும் விரிவான இசை வளமும் காணப்படுகின்றது.¹

கர்நாடக இசையின் சிறப்பினைப் பற்றி சில அறிஞர்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர். உலகில் உள்ள அனைத்து இசை வகைகளும் கேட்டவுடனேயே எம்மைக் கவர்ந்து விடுகின்றன அதாவது புறவுணர்வினை தூண்டும் வல்லமை படைத்தனவாகும். ஆனால் கர்நாடக இசை மட்டுமே மனிதனின் ஆன்மாவை ஆக்கிரமித்து அறிவிற்கும் நல்லுணர்விற்கும் சமுதாயத்தில் செய்யக்கூடியவை எவை என்று தரம் பிரித்துப் பார்க்கும் மனித நேயத்தைக் கற்றுத்தரும் இசை என்று ஆணித்தரமாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.²

இத்தகைய பெருமைகளை உடைய கர்நாடக இசைக் கலையின் இலக்கணத்தையும் இனிமையையும் கற்றுத்தேற உலகின் பல பாகங்களிலும் இருந்து பாரத நாட்டிற்கு அதிலும் குறிப்பாக தென்னிந்தியாவிற்குச் சென்று இசை பயிலும் வேற்று நாட்டவர்களின் எண்ணிக்கை ஏராளம்.

மேலைநாட்டவர்கள், இலங்கை, மொரீசியஸ், சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களே ஏராளமானோர் கர்நாடக இசையினைக் கற்றுக்கொள்வதற்காகத் தென்னிந்தியா சென்று அங்கு பட்டப்படிப்புகளை மேற்கொண்டு அல்லது இசையில் சிறப்புப் பயிற்சிகளை மேற்கொள்வதற்காகச் சிறந்த ஒரு குருவிடம் சென்று இசையைக் கற்று தமது தாய்நாடுகளிற்கு திரும்பி அங்கு தாம் கற்றுக்கொண்ட இசையினை மேலும் மெருகேற்றி இசையில் சிறந்து விளங்கி வருகின்றனர். அது மட்டுமன்றி இந்தியாவில் இருந்தும் அனைத்து வெளிநாடுகளிற்கும் சென்று கர்நாடக இசைக்கச்சேரிகள் நிகழ்த்துவதன் மூலம் கர்நாடகஇசையினை பிரபலமடைய செய்து வரும் கர்நாடக இசைக்கலைஞர்களும் ஏராளம்.³

இத்தகையதான பல பெருமைகளைக் கொண்டு கர்நாடக சங்கீதமானது விளங்குகின்றது.

கர்நாடக இசையில் இசைக்குறியீடுகள்

இசைக்கென்று தனியாக மொழியெதுவும் கிடையாது. எனவே இசையில் உள்ள இசை உருப்படி வகைகளை பதிவேடுகளில் எழுதி வைத்துக்கொள்வதற்காக சில குறியீடுகளை இசைவாக்கேயகாரர்கள் கண்டு பிடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதாவது காதால் கேட்கப்படும் இசையினை கண்ணால் பார்க்கும் வகையில் பல குறியீடுகளையும், அடையாளங்களையும் ஸ்வரங்களுக்கிடையேயும் மேலும் கீழும் அமைத்து அவற்றைப் பார்த்தால் கேட்டமாதிரியாக பாடும் அம்சம் பெற்றிருக்கும் அமைப்பே இசைக்குறியீடாகும். இதனை தமிழில் “இசைக்குறியீடு” எனவும் ஆங்கிலத்தில் “Notation” என்றும் வடமொழியில் “சங்கீதலிபி” எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. ⁴

இந்தியாவிலே வேதகாலத்தில் இருந்து இசைக்குறியீட்டு முறை இருந்ததாக அறியமுடிகிறது. பின்பு சாமவேத பாராயணத்தின் போது கையின் பெருவிரலை மேலும் கீழும் உயர்த்திக் காண்பித்து ஸ்வரஸ்தானத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளைக் காட்டினர். பின்னர் கி.பி 6ம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய மகேந்திரவர்மன் குடுமியான்மலை கல்வெட்டுக்களில் பல இசைக்குறியீடுகளைச் செதுக்கி வைத்துள்ளார். ஆனால் பிற்காலத்தில் இந்த இசைக்குறியீட்டு முறை முற்றிலுமாக அழிந்து போய்விட்டது. அதற்கு என்ன காரணம் எனில் கர்நாடக இசையினை குருகுலவாசக் கல்வி மூலம் கற்று வந்ததே ஆகும். குருவிடம் நேரடியாகச் சென்று அவருடன் தங்கியிருந்து அவருக்கு பணிவிடைகள் செய்து அவர் கற்றுக்கொடுக்கும் இசை உருப்படிகளைக் கற்றுக் கொள்வதே குருகுலக் கல்வி முறையாகும். தற்போது இசைக் குறியீட்டு முறை நடைமுறையில் காணப்படுகிறது.

சங்கீதக் கலை என்பது வேதம் கற்றுக் கொள்வதைப்போல் ஆசிரியரிடம் கற்றுக் கொண்டு சாதகம் செய்து பின்னர் வழி வழியாக அம்முறையைப் பின்பற்றி வரக்கூடிய ஓர் கலையாகும். பழங்காலத்தில் இம்முறையிலே தான் கலைகள் வளர்க்கப்பட்டு வந்தன. தலைமுறை தலைமுறையாக இவை பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தால்தான் அது நீண்ட காலமாக நிலைத்து நிற்கும்.

எனவே மகாவித்துவான்களின் அனுபவ அறிவானது வழிவழியாகக் காக்கப்பட வேண்டுமெனில் அதை எழுத்து வடிவாக்கி பாதுகாப்பதே சிறந்த வழியாகும்.⁵

கர்நாடக இசையினை ஸ்வரசாகித்தியமாக எழுதும் வித்துவான்கள் முன்பைவிட இக்காலத்தில் அதிகம் பேர் இருக்கிறார்கள். ஒரு உருப்படியினை

ஸ்வரப்படுத்தி எழுதுவதற்கு ஸ்வரஞானம், அனுஸ்வரஞானம், லயஞானம் போன்றவை மிக அவசியம். கற்றுக் கொண்ட உருப்படிகளை நாம் எப்படிப் பாடுகின்றோமோ அதை இசைக்குறியீடாக எழுதிவைக்காவிட்டால் பின்னர் அது பயன் தராமல் போகநேரிடும். மொழிகளுக்கு சுருக்கெழுத்து எவ்விதம் உதவுகின்றதோ அதேபோல் இசைக்கு ஸ்வரப்படுத்தும் முறை உதவுகிறது. ஸ்வரப்படுத்துதல் இலகு, கடினம் என இருவிதமாக இருக்காது. உருப்படி இலகுவாக இருந்தால் ஸ்வரப்படுத்துதல் இலகுவாக இருக்கும். கர்நாடக இசையினை மிகவும் ஆர்வத்துடன் அதில் உள்ள நுணுக்கங்களையும் புரிந்து கொண்டு ஒரு இசை உருப்படியினை கற்றோமெனில் அதனை ஸ்வரதாளப்படுத்தி எழுதுவது என்பது இலகுவாக குறியீட்டை எழுதும் திறமை வந்திவிடும்.

ஸ்வரதாளக் குறியீட்டின் மூலம் கிடைக்கப்பெறும் பயன்கள்

கர்நாடகஇசையினைக் கற்றுக்கொள்ளும் மாணவர்களுக்கு ஸ்வரதாளக்குறியீட்டின் அறிவு மிகவும் முக்கியமானதாகும். எந்தவொரு மாணவனுக்கு ஒருகிருதியை ஸ்வரதாளப்படுத்தி எழுத முடியுமோ அந்த மாணவன் கர்நாடக இசையில் நன்கு ஸ்வரஞானம், தாளஞானம் இரண்டும் உடையவன் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை.

ஸ்வரதாளக் குறியீட்டின் மூலம் நாம் ஏராளமான பயன்களையே பெறுகின்றோம். அதாவது ஒரு குருவிடம் கற்றுக்கொண்ட உருப்படியினை எத்தனை வருடங்களின் பின் நாம் அந்த உருப்படியின் இசைக்குறியீட்டைப் பார்த்து நினைவு படுத்திக் கொண்டு பாடவோ, இசைக்கருவிகளில் வாசிக்கவோ முடியும். எவ்வளவு தான் திறமையானவர்களாக இருந்தாலும் காலப்போக்கில் மறக்கக் கூடிய வாய்ப்பு உள்ளது. இசைக்குறியீட்டினை பாதுகாப்பாக வைத்திருந்தோம் எனில் எந்தக் காலத்திலும் அதனை நினைவு படுத்திப்பாட முடியும்.

ஓர் இசை உருப்படியினை இசைக்குறியீட்டின் மூலம் எழுதும் போது அந்த மாணவனுக்கு நல்ல இராகஞானம், ஸ்வரஞானம், தாளஞானம் என்பன ஏற்படும். நாம் ஒருவருக்கு இசையினைக் கற்றுக்கொடுக்கும் போது அந்தப் பாடலை இசைக்குறியீட்டுடன் எழுதி மாணவனுக்கு கொடுத்ததன் பின்னர் அந்தப் பாடலைக் கற்றுக்கொடுக்கும் போது அதனைக் கற்கும் மாணவனுக்கு எவ்விதமான கஷ்டமான பாடலாக இருந்தாலும் அதனை விளங்கிக் கொள்வதற்கு இலகுவாக இருக்கும். அத்துடன் வேறு இசைக்கலைஞர்கள் ஸ்வரப்படுத்திய உருப்படிகளை இசைக்குறியீட்டை பார்த்ததும் எமக்கு அந்தப் பாடலைக் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையிலும் இசைக்குறியீடு காணப்படுகிறது.

இசைஉருப்படி ஒன்றிற்கு இசைக்குறியீடு குறிக்கப்பட்டு விட்டால் அந்த உருப்படிக்கு ஒரு திட்டமான இசை வடிவம் ஏற்பட்டுவிடும். பின்னர் வேறுயாராலும் அதனை மாற்றி அமைக்க முடியாது. இது மட்டுமன்றி ஒருவருக்கு இசைஉருப்படிக்கு சரியானமுறையில் ஸ்வரதாளக்குறியீடு எழுதும் ஆற்றல் கிடைக்கப்பெற்றுவிட்டால் அவருக்கு தாமாகவே பாடல் இயற்றி இசையமைக்கும் திறனும் வந்துவிடும்.

இசையில் ஆரம்பவரிகளாகிய ஸ்வராவளி வரிசைகளாக ஸ, ரி, க, ம, ப, த, நி என்ற ஏழு எழுத்துக்களாகிய சங்கீத அட்சரங்களாவன ஆங்கிலேயர் கடைப் பிடித்து வந்த Staff notation என்ற முறையில் இருந்துதான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

கர்நாடகஇசையிலே இசைக்குறியீட்டினை முதன்முதலில் நூல் வடிவாக வெளியிட்டவர் என்ற பெருமைக்குரியவர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தச்சூர்சிங்கராச்சார்யுலு என்பவரே ஆவார். இவரைத் தொடர்ந்து 1903ம் ஆண்டிலே வாழ்ந்த சுப்பராம தீட்சிதர் என்பவரும் தாம் எழுதிய சங்கீத சம்பிரதாய பிதர்ஷினி என்ற நூலிலே சங்கீத இசைக்குறியீடுகளைப் பற்றி கூறினார். இதை அடுத்து 1907ம் ஆண்டு குடுமியான்மலை என்ற இடத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற கல்வெட்டுக்களிலும் சில இசைக்குறியீடுகள் பற்றிய குறிப்புக்கள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன.⁷

இசைக்குறியீடு எழுதும்போது பயன்படுத்தப்படும் குறியீடுகள்

கர்நாடக இசையில் இசைக்குறியீடுகளில் மூன்று வகையான குறியீடுகள் உள்ளன. அவையாவன

ஸ்வரக்குறியீடு

தாளக்குறியீடு

இதரக்குறியீடு

கர்நாடக இசைக்குறியீடு எழுதுவதற்கு அடிப்படை எழுத்துக்களாகப் பயன் படுத்தப்படுபவை எவை எனில் சப்தஸ்வரங்கள் ஆகும். அவை எவை எனில் ஸ, ரி, க, ம, ப, த, நி இந்த ஏழு ஸ்வரங்களுமே இசைக்குறியீட்டில் மிகவும் பிரதானமாகப் பயன்படுத்தப்படுபவை ஆகும். இந்த ஏழுஎழுத்துக்களும் எண்ணிக்கைகளின் வேறுபாடுகளைக் குறிக்கும்வகையில் குறியீடுகள் வழங்கப்பட்டே ஓர் இசைக்குறியீடு எழுதுவதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. கர்நாடக இசையில் ஒரு ஸ்வரத்திற்கு ஒரு எண்ணிக்கை என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்கு கார்வை என்ற சொல் உபயோகிக்கப்படுகின்றது. வடமொழியில் அட்சரம் என்று குறிப்பிடப்படுவதும்

இதனையே ஆகும். எனவே இந்தக் கார்வை அதாவது எண்ணிக்கைளின் குறியீடு பின்வருமாறு குறிப்பிடப்படும்.

ஸ அல்லது,	- ஒரு எண்ணிக்கை
ஸா அல்லது;	- இரண்டு எண்ணிக்கை
ஸா,	- மூன்று எண்ணிக்கை
ஸா;	- நான்கு எண்ணிக்கை

இவ்வாறு எண்ணிக்கைகளைக் குறியீட்டில் பயன்படுத்தப்படும். வர்ணம் அல்லது கிருதி இப்படியாக எந்தவொரு இசை உருப்படியிலும் எண்ணிக்கைகளை இவ்வாறாகக் குறிப்பிடலாம்.

எடுத்துக்காட்டு : கமாஸ்ராக ஸ்வரஜதியின் இசைக்குறியீடு வருமாறு
ஸா; ஸாநீதாபா, மகாமா ;; கா மாபாதாநீ
சா. .. ம்பசிவா. யனவே .. ர. ஜி.த.கி.ரி

வார்த்தைகள் அதாவது சாகித்தியங்களை ஒரு ஸ்வரத்தின் எண்ணிக்கை மூலமாகக் குறிப்பிடப்படுவதற்கு பின்வரும் அடையாளமிட்டு காண்பிக்கப்படும்.

சா... ம்பசிவா.. யனவே.... ர. ஜி. த. கி. ரி.

அடுத்ததாக பாட்டின் வேகத்தைக் குறிப்பதற்கான குறியீடுகள் எவ்வாறு உள்ளன என்பதைப் பார்ப்போம் எனில் பொதுவாக பாட்டின் வேகமானது மத்திய காலத்தில்தான் செல்லும். அவ்வாறான வேகத்தைக் குறியீட்டின் மூலம் குறிப்பிடுவதாக இருந்தால் ஸ்வரங்கள் அப்படியே எந்தவொரு குறியீடுகளுமின்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும்.

எடுத்துக்காட்டு : ஸா,ரிகாபாதாஸ்நீதா பாதமகரிஸ ரிஸநிதஸா;

இரண்டாம் காலமாக அதாவது சிறிது வேகத்தினைக் கூட்டிப் பாடுவதினைக் குறியீட்டில் எவ்வாறு காட்டப்படுகின்றது எனில் ஸ்வரக்கோர்வைகளின் மேல் ஓர் படுக்கைக்கோடு போட்டுக் காட்டப்படும்.

எடுத்துக்காட்டு : ஸரிகமபதநிஸ

மூன்றாம் காலம் அதாவது மிகவும் வேகமாகப் பாடும் பிரயோகங்களைக் குறிப்பிடுவதற்கு எழுதப்பட்ட ஸ்வரங்களில் மேல் இரண்டு படுக்கைகோடுகள் போடப்பட்டிருக்கும்.

எடுத்துக்காட்டு : ஸரிகமபதநிஸ

ஸ்தாயி அதாவது ஒலி நிலைகளில் வேறுபாடுகளை எவ்வாறு இசைக் குறியீடுகளில் குறிக்கப்படும் என்பதனை பார்தோமெனில் எழுதப்பட்டுள்ள ஸ்வரங்களின் மேலோ அல்லது கீழோ புள்ளிகள் வைப்பதன் மூலம் ஒலி நிலை வேறுபாடுகளை காட்டப்படுகின்றன. மத்திமஸ்தாயியை ஸ்வரங்களில் புள்ளிகள் எதுவுமின்றி எழுதப்பட்டிருந்தால் அவை மத்திம ஸ்தாயியில் பாடப்படவேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டு : ஸரிகம

மேல்ஸ்தாயியில் பாடப்படும் பிரயோகமெனில் ஸ்வரங்களின் மேல் புள்ளிகள் இடப்பட்டிருக்கும்.

எடுத்துக்காட்டு : ஸரிகம

ஸ்வரங்களின் கீழே புள்ளிகள் இடப்பட்டிருந்தால் அது கீழ்ஸ்தாயியில் பாடப்படும் பிரயோகங்களாகும்.

எடுத்துக்காட்டு : ஸநிதப

தாளக்குறியீடுகள்

தாளம் என்பது பாட்டின் போக்கினைக் கட்டுப்படுத்திப் பாட்டை ஓர் சீரான நிலையில் கொண்டு செல்வதே தாளமாகும். இதில் ஆறு வகை அங்கங்கள் உள்ளன. அவற்றில் மூன்று வகை அங்கங்கள் தான் சப்த தாளங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

அவையாவன:

அனுத்த்ருதம்	☺	- 1 எண்ணிக்கை
த்ருதம்	○	- 2 எண்ணிக்கை
லகு		- 3,4,5,7,9 எண்ணிக்கை

அனுத்த்ருதம் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகின்றதெனில் கையைத் தொடையில் ஒரு தடவை தட்டுவதாகும். இதற்கு ஜாதி பேதம் கிடையாது. த்ருதம் என்பது கையினைத் தொடையில் தட்டி பின்பு திருப்புவதன் மூலம் போடப்படுகின்றது. லகு என்பது எவ்வாறு போடப்படுகின்றது எனில் கையை சமமாக தொடையில் தட்டி மீதியுள்ள எண்ணிக்கைகளை விரல்களினால் எண்ணுவதன் மூலம் போடப்படுகின்றது.

லகு என்பது ஜாதிபேதங்களினால் எண்ணிக்கையில் மாறுபடக் கூடியதாக உள்ளது.

இதன் அடையாளங்களாவன:

திஸ்ரலகு	-		3
சதுஸ்ரலகு	-		4
கண்டலகு	-		5
மிஸ்ரலகு	-		7
சங்கீர்ணலகு	-		9

இவையே லகுவின் எண்ணிக்கைகளாகும்.

|— இப்படி ஒரு செங்குத்துக்கோடு தாளத்தின் அங்க முடிவு. அதாவது லகு துருதம், அனுதுருதம் என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும்.

||— இப்படியாக இரண்டு செங்குத்துக் கோடுகள் போடப்பட்டு இருந்தால்

தாளத்தினுடைய ஆவர்த்தன முடிவினைக் குறிக்கும்.

இசைக்குறியீட்டில் பயன்படுத்தப்படும் ஏனைய குறியீடுகள்

இசைக் குறியீட்டிலே ஸ்வரங்களிற்கான குறியீடுகள் தாளத்திற்குரிய குறியீடுகள் என்பனவற்றுடன் வேறு சில குறியீடுகளும் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. அவற்றில் சில குறியீடுகளும் அதற்குரிய விளக்கங்களும் வருமாறு.

*— நட்சத்திரம் போன்ற அமைப்பினை உடைய குறியீடானது எதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றதெனில் பாஷாங்க ராகங்கள் ஆகிய அன்னியஸ்வரங்களை எடுத்துக்கொள்ளும் இராகங்களில் வரும் அன்னியஸ்வரங்களைக் குறிப்பிடுவதற்கே ஆகும்.

எடுத்துக்காட்டு :- பிலஹரி எனப்படும் இராகமானது பாஷாங்க இராகமாகும். இந்த இராகத்திற்கு கைசிகி நிஷாதம் என்னும் ஸ்வரமானது அன்னிய ஸ்வரமாகும். இந்த அன்னியஸ்வரமானது சில பிரயோகங்களில் மட்டுமே இடம்பெறும். எனவே பதநிதபா என்ற பிரயோகம் உபயோகப்படுத்தப்படும் வேளையில் கைசிகி நிஷாதம் வரும். எனவே அந்த ஸ்வரத்தின் மேலே நட்சத்திரக் குறியீடானது இடம் பெற்றிருந்தால் அதில் அன்னியஸ்வரத்தையே பிரயோகிக்க வேண்டும்.

~~~ இவ்வாறு அலை போன்ற குறியீடு பிரயோகிக்கப்பட்டிருந்தால் அந்த ஸ்வரத்தினை

கமகத்துடன் அசைத்துப் பாடவேண்டும் என்பதைக் குறிப்பதாகும்.

எடுத்துக்காட்டு - பைரவி இராகத்தில் நிஷாதம் வரும் பிரயோகங்களில்

நிஷாதத்தினை அசைத்து கமகத்துடன் பாடவேண்டும். எனும் போது

~ நீதப என்று குறியீட்டுடன் எழுதினால் அந்த ஸ்வரப் பிரயோகத்திலே இடம்பெறும் நிஷாதத்தினை அசைத்துப்பாட வேண்டும்.

இப்படியாக பல் வகையான இசைக் குறியீடுகள் மூலம் ஓர் இசை உருப்படியினை சரியான முறையில் எழுதி அதனைப் பாதுகாத்து வந்தோமெனில் அந்த இசை உருப்படியின் தனித் தன்மை குறையாது எந்தக் காலத்திலும் பயன்படக் கூடியவாறு இருக்கும்.

இசைக் குறியீடு எழுதப்படாத ஓர் இசை உருப்படியினைக் கற்றுக் கொள்வதிலும் இசைக் குறியீடு எழுதப்பட்டுள்ள ஓர் இசை உருப்படியினை கற்றுக் கொள்வதிலும் உள்ள வேறுபாடுகள்

இசையானது ஆரம்பகாலங்களில் குருகுலவாச முறையின் மூலமே கற்பிக்கப்பட்டு வந்தது. அதாவது குருவினுடைய வீட்டில் குறிப்பிட்ட கால எல்லை வரையில் தங்கியிருந்து குருவிற்கு பணிவிடைகள் செய்து அவர் கற்றுக் கொடுக்கும் போது மிகுந்த ஆர்வத்துடனும் சிரத்தையுடனும் இசையுருப்படிகளை மாணவர்கள் கற்று அதனை சிறப்பாக இசைக்கும் வல்லமையினைப் பெற்றுக் கொண்டனர். அவ்வேளையிலே கூடுதலான சங்கதிகள் நிறைந்த கிருதிகளை எல்லாம் குரு எவ்வாறு கற்றுக் கொடுக்கின்றாரோ அப்படியே கற்றுக் கொண்டு அதனை ரூபகத்தில் வைத்துப்பாடுவார்கள். இப்படியாக ஒரு இசையுருப்படியினைக் கற்றுக் கொள்ளும் பொழுது கால வரையறைக்கு உட்படாமல் குரு கற்றுக் கொடுக்கும் போது சீடர்கள் அதனைக் கற்றுக் கொள்வார்கள். ஆனால் காலப்போக்கில் இசை நிறுவனங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட இசை வகுப்புக்கள் என்பனவற்றின் மூலம் இசையானது கற்பிக்கப்பட்டு வரும்போது ஓர் இசையுருப்படியினைக் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டு வரும்போது ஓர் இசையுருப்படியினைக் கற்றுக் கொடுக்கப்படும் கால எல்லையானது மிகவும் குறிகியதானதாகவே காணப்படுகின்றது.

ஏனெனில் பாடத்திட்டங்களிற்கு அமையவே இசை கற்பிக்கப்படுவதனால் அந்தக் கால எல்லைக்குள் அனைத்து இசையுருப்படிகளும் கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றொரு நியதி காணப்படுவதனால் எவ்வளவு தான் முயற்சி செய்தாலும் குறுகிய காலத்தில் தான் இசையுருப்படிகளைக் கற்கவோ, கற்பிக்கவோ முடிகின்றது.

இவ்வாறாக கால எல்லைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு இசையுருப்படிகளைக் கற்க நேரிடுவதால் ஒரு இசையுருப்படியினைக் குருவிடம் இருந்து மாணவர்கள் கற்றுக் கொள்ளும் போது கடினமான சங்கதிகள் நிறைந்த கிருதிகளையோ அல்லது கடினமான இராகங்களில் இயற்றப்பட்ட இசையுருப்படிகளையோ கற்றுக் கொள்ளும் போது நினைவில் வைத்துக் குருபாடுவது போலவே பாடுவது என்பது அனைத்து மாணவர்களிற்கும் இயலக் கூடியதல்ல. ஓரளவு இசைஞானம் உள்ள மாணவர்கள் இலகுவில் ஒவ்வொரு சங்கதிக்கும் இடையேயுள்ள வித்தியாசங்களை விளக்கி வைத்து கொண்டு பாடுவார்கள். ஏனைய மாணவர்களிற்கோ மிகவும் கடினமானதாகவே இருக்கும். எனவே அந்த இசையுருப்படியினை இசைக்குறியீட்டுடன் தெளிவாக எழுதி அதன் பின்னர் ஒரு கிருதியினைக் கற்றுக் கொடுக்கும் போது வீட்டிற்குச் சென்றதும் அந்த இசை குறியீட்டினைப் பார்த்ததும் வகுப்பில் கற்ற இசையுருப்படியானது ஞாபகத்திற்கு வந்துவிடும். இதனால் மீண்டும் வகுப்பிற்குச் செல்லும்போது முதல் நாள் கற்றுக் கொடுத்தவற்றைத் தெளிவாக நினைவில் கொண்டு பாடிக்காட்டி அதன்பின்னர் புதிய உருப்படிகளைக் கற்றுக்கொள்ளக் கூடியவாறு இருக்கும்.

கர்நாடக இசையிலுள்ள இசையுருப்படிகள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஓர் பாணி (Style) காணப்படும். எனவே ஒவ்வொருவருடைய சங்கதிகளிற்கும் வேறுபாடுகளைக் காணக்கூடியவாறு இருக்கும். எனவே மாணவர்கள் எந்தக் குருவிடம் கற்றுக் கொள்கின்றார்களோ அவருடைய பாணிதான் அவருக்கும் ஏற்படும். எனவே குரு கற்றுக்கொடுக்கும் போது மிக அவதானத்துடன் கற்றால்தான் அதனை மாணவர்கள் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளமுடியும். இதனால் ஸ்வரப்படுத்திய உருப்படிகளைக் கற்கும் போது மாணவர்களிற்கு எக்காலத்திலும் நினைவில் வைத்து நமது குருவினுடைய பாணியிலே அவரிடம் கற்றுக் கொண்ட மாதிரியே பாட முடியும்.

அப்படியில்லாமல் குருவைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றதன் பின்னர் அவர்களிற்குத் தாம் கற்றுக் கொண்ட இசையுருப்படிகளைப் பாடுவதற்கு

மிகவும் பயனுள்ளதாகக் காணப்படுபவை இசைக்குறியீட்டுடன் எழுதப்பட்ட இசையுருப்படிகளே ஆகும்.

நாம் கற்றுக்கொள்ளும் அனைத்து உருப்படி வகைகளிற்கும் இசைக் குறியீடு எழுதி வைத்துக்கொண்டோமெனில் அது எக்காலத்திலும் எமக்குப் பயனளிக்கக்கூடியவாறு இருக்கும் என்பது தெளிவான கருத்தாகும்.

இசைக்குறியீடு எழுதும்போது கையாள வேண்டிய நுட்பம்

ஓர் இசையுருப்படிக்கு ஸ்வரதாளக் குறியீடு எழுதும்போது பல வகையான நுட்பங்களைக் கையாள வேண்டும். தலைப்பிலே இசையுருப்படியின் வகை எழுதப்பட வேண்டும். அதாவது கீதம், வர்ணம், க்ருதி, கீர்த்தனை இப்படியாக எந்த வகையைச் சேர்ந்த உருப்படி என்பதனைக் குறிப்பிடவேண்டும். தலைப்பின் கீழ் அந்த இசையுருப்படி அமைந்துள்ள இராகம், தாளம், அந்த இராகம் மேளகர்த்தா இராகமாக இருந்தால் அதன் மேள எண்ணைக் குறிப்பிட வேண்டும். ஜன்னிய ராகமாக இருந்தால் அந்த ராகத்தின் தாய் ராகத்தினுடைய மேளஎண் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்க வேண்டும். அதன் பின்னர் இசையுருப்படியினை எழுதிய வாக்வேயக்காரருடைய பெயரினைக் குறிப்பிடவேண்டும். மேலும் இராகத்தின் ஆரோகண, அவரோகணங்களை மிகவும் தெளிவாக எழுதியிருக்க வேண்டும்.

இசையுருப்படியின் ஸாஹித்யங்களிற்கு உரிய ஸ்வரக் கோர்வைகளைத் தெளிவாக சரியான கார்வைகள், ஸ்தாயியை வித்தியாசப்படுத்தக் கூடிய புள்ளிகள் மற்றும் அன்னியஸ்வரம் வருமெனில் அதற்க்குரிய குறியீடு மற்றும் கமகங்களிற்குரிய குறியீடுகள் என்பனவற்றுடன் ஸ்வரங்களை எழுதி முடித்து அதன் கீழ் வார்த்தைகள் அதாவது சாஹித்தியங்களை அந்தந்தப் பிரயோகங்களிற்கு கீழே எழுதுதல் வேண்டும்.

முடிவுரை

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் மூலம் கூறவுள்ள கருத்து எதுவெனில் இசையினைக் கற்று கொள்பவர்களுக்கு இசைக்குறியீட்டினை எழுதி வைத்திருக்கும் இசையுருப்படிகளே காலத்தால் அழியாமல் என்றும் நிலைத்து நிற்கும். எனவே கர்நாடக இசையுருப்படிகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமெனில் அவற்றினை இசைக்குறியீட்டு முறையுடன் எழுதி வைத்தால் மட்டும் அதன் தனித்தன்மை குறையாது நிலைத்திருக்கும். எனவே இசையினைக் கற்றுக் கொள்வதில் பாண்டித்தியம் அடைய விரும்புவர்கள் இசையினைக் கற்று அதன் நுட்பங்களை அறிந்து ஓர்

இசையுருப்படியினைக் கற்றுக் கொள்ளும் காலத்திலேயே இசைக் குறியீடு எழுதுவதற்குப் பழகிக்கொண்டு அதனைச் சரியான முறையிலே எழுதி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒலிப் பேழைகள், இறுவட்டுக்கள் என்பவற்றில் இசைக்கலைஞர்கள் பாடி வெளியிட்டிருந்தாலும் அவை வெவ்வேறு பாணிகளில் அமைந்தவையாக இருக்கும். அதாவது சங்கதிகளில் வித்தியாசங்கள் ஏற்பட்டேயிருக்கும். குறிப்பாக தென்னிந்தியாவிற்கு இசை பயில்வதற்காகச் செல்லும் மாணவர்கள் அங்கு மிகவும் அனுபவம்வாய்ந்த இசைக்கலைஞர்களிடம் சென்று சிறந்த இசையுருப்படிகள் அதாவது சங்கீதமும்முர்த்திகளான தியாகராஜஸ்வாமிகள் , முத்துஸ்வாமிதீஷிதர், சியாமாசாஸ்திரிகள் போன்றோரின் தரம்வாய்ந்த இசையுருப்படிகளைக் கற்கும் போது அவற்றை ஸ்வரப்படுத்தி எழுதக்கூடிய அறிவைப் பெற்று அவற்றை எழுதிப் பாதுகாத்தால் அவற்றின் தரமானது காலம் காலமாக அதாவது கற்றுக் கொண்ட உருப்படியினை வேறு மாணவர்களிற்குக் கற்பிக்கும் பொழுது அந்த இசையுருப்படியின் தனித்தன்மை நிலைத்து நிற்கும்.

இசைக் குறியீடு அதிகமாகத் தேவைப்படுவது கருவி இசைக்குத்தான் குரலிசையாளர்களுக்கு அவ்வளவாகப் பயன்படாதுவிட்டாலும் இசை பயிலும் மாணவர்கள் அனைவருக்குமே இசைக்குறியீட்டினை எழுதவோ அல்லது இசைக் குறியீட்டுடன் அமைந்துள்ள ஓர் இசையுருப்படியினைப் பார்த்தும் அதைப்பாடவோ இசைக் கருவியில் வாசிக்கவோ தெரிந்திருப்பது மிகமுக்கியமான விடயமாகும். இதுவே இந்த ஆய்வின் முடிவாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. இசையமைப்பது எப்படி – நாட்டியாசார்யார்
ஸ்ரீ.எஸ்.பாலசுந்திரராஜு – பக்கம் --24
2. மேலது – பக்கம் 25
3. மேலது – பக்கம் 25
4. இந்திய இசைக்கருவூலம் – டாக்டர்
கே.ஏ.பக்கிரிசாமிபாரதி – பக்கம் – 271
5. மணோதர்ம சங்கீதம் – டாக்டர் ஸ்ரீ
பாதபினாகபாணி பக்கம்-88

உசாத்துணை நூல்கள்

1. இசையமைப்பது எப்படி – நாட்டியாசார்யார்
ஸ்ரீ.எஸ். பாலச்சந்திரராஜ்
2001 – ஜூன்
சிவரஞ்சனி பப்ளிக்கேசன்
சென்னை 94,
2. இந்திய இசைக்கருவூலம் – டாக்டர் கே.ஏபக்கிரிசாமிபாரதி
ஓகஸ்ட் 2002 – 2004
குசேலர் பதிப்பகம்
சென்னை 600078
3. கர்நாடக சங்கீதசாஸ்திரம் – ஏ.எஸ்.பஞ்சாபகேசஜ்யர்
1978 கானாம்ருதபிரசுரம்
சென்னை 600014
3. கர்நாடக சங்கீதமரபு – இசைக்கலைமணி வரலட்சுமி
1997 ஏழிசையகம்
மதுரை 625004
4. மனோதர்ம சங்கீதம் – டாக்டர் ஸ்ரீ பாதபினாகபாணி
1992 பிரகத்வனி
சென்னை 600028.